

Едвардс Альберто

Біографія

Луїс Альберто Едвардс Вівес народився в чилійському місті Вальпараїсо 25 листопада 1874 року в сім'ї Марії Луїзи Вівес Помар і юриста Альберто Едвардса Аргандонья, який був депутатом і міністром фінансів під час уряду президента Рамона Барроса Луко. Член чилійської родини Едвардсів, він також був двоюрідним братом Агустіна Едвардса Росса, бізнесмена, який володів газетою *El Mercurio*.

Він закінчив початкове навчання в коледжі Святих Сердць Вальпараїсо, а середню школу у ліцеї Вальпараїсо. Продовжував вивчати право в Католицькому та Чилійському університетах. Він отримав диплом юриста 27 липня 1896 року і повернувся до рідного міста, щоб займатися своєю професією. Він також був професором Католицького університету Чилі. Він одружився з Магдаленою Вівес Солар 5 грудня 1909 року, не маючи дітей.

Едвардс був членом Національної (Монтт-Варістської) партії та її заступником з 1909 по 1912 рік, представляючи Вальпараїсо та Касабланку. У 1915 році разом із Франсіско Антоніо Енсіною та Гільермо Суберкасо заснував Націоналістичну партію.

Едвардс був міністром фінансів під час президентства Еміліано Фігероа Ларраїна з листопада 1926 по лютий 1927. Під час уряду Карлоса Ібаньєса дель Кампо, президента-протофашиста, він очолював кілька міністерств: освіти з жовтня 1930 по квітень 1931; Закордонних справ у липні 1931 р.; і Правосуддя наприкінці 1931 року.

Освальд Шпенглер і його книга "Занепад Заходу" мали великий вплив на Едвардса, і, натхненний ідеями цього німецького філософа, він написав різні статті та узагальнення, особливо про історію та політику, які були зібрані в трьох книгах, першій Історичній Нарис про політичні партії Чилі, опублікований у 1904 році. Друга з них, *La fronda aristocratica en Chile*, що вийшла в 1928 році, вважається основною книгою.